

[Knud Kristensen.]

Ministeren gør, selv om man lægger en større Part paa dem, der bevilger Pengene.

Jeg indrømmer, at der er mange Kommuner, der ikke tager Hensyn til, hvem der skal betale Pengene, men hvis man har en alt for lille Part selv og alligevel skal være med til at betale, kommer man let ind paa denne Tankegang: Se, vort Sogn, vore Skatteydere skal være med til at betale, hvorfor skal de saa ikke ogsaa have noget af Kagen? Den Betragtning kan ligge for, og jeg tror ogsaa, at vi under Krigstiden saa, at den laa for, og derfor gaar vort Forslag ud paa at ændre $\frac{1}{3}$ til $\frac{1}{2}$ netop for at understrege Ansvar, men jeg er overbevist om, at hvis man ser helt væk fra Folketallet og ikke ser saa meget hen til Grundværdierne, men mere til Indtægten, vil man kunne varetage begge Opgaver. Man kan bedre understrege Ansvar og faa en bedre Udligning i Forhold til Indtægten, naar man gaar denne Vej, end hvis man gaar den Vej, at man tager en meget betydelig Part af Udgifterne og ligner ud uden Hensyn til, om man selv har bevilget dem, og uden Hensyn til, om man virkelig har Evne til at betale, og det er faktisk det, man gør, naar man enten tager Hensyn til Folketallet eller tager i saa høj Grad Hensyn til Grundværdierne, som jeg synes Ministeren har gjort.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit har Ordet for en kort Bemærkning.

Inger Gautier Schmit: Der er et ganske enkelt Omraade, jeg meget gerne vil gøre den højtærede Minister opmærksom paa. I den for selverhvervende Kvinders Kreds har man en vis Interesse i Skattelovgivningen, navnlig paa et bestemt Omraade, nemlig hvor en selverhvervende Kvinde bliver gift, saaledes at begge Ægtefællerne har Indtægt. Paa det Omraade lyder Skatteloven jo saaledes, at disse fælles Indtægter skal beskattes under eet, og dette føles af mange Kvinder som en Uretfærdighed, idet deres Skat derved bliver ikke saa lidt højere, end den vilde være, hvis de blev beskattet hver for sig. Jeg maa mene, at Skattelovene bør ind-

rettes saadan, ogsaa af sociale Grunde, at unge Mennesker har Lyst til at gifte sig og sætte Bo, men næsten hele Udviklingen i vor Tid gaar i Retning af at vanskeliggøre dette. Jeg skal slet ikke i denne Forbindelse komme ind paa, at mangfoldige Kvinder er udsat for Afskedigelse fra deres Stilling, oven i Købet kommunale Ansættelser, naar de gifter sig, men jeg skal holde mig til dette, at deres Indtægt ved at lægges sammen med deres Mands Indtægt bliver højere beskattet, end den vilde blive, hvis de blev beskattet hver for sig. Selv om man ikke kan gaa med til at ændre det som Helhed, saa synes jeg dog, at man kunde gøre det i hvert Fald det første Aar, de er gift, idet det meget ofte gaar saadan, at Hustruen maaske af andre Grunde opgiver sit Selverhverv, saaledes at de kommer til at betale Skat af en Indtægt, som maaske allerede i Løbet af det første Ægteskabsaar er halveret.

Det stiller sig navnlig temmelig ugunstigt, naar det drejer sig om en lav Indtægt, idet det er blevet oplyst for mig fra en Provinsby, at to unge ugifte Mennesker, som hver tjener 2 000 Kr., naar de lever hver for sig, betaler 123 Kr. i Kommuneskat, altsaa tilsammen 246 Kr., men dersom de gifter sig og faar en samlet Indtægt paa 4 000 Kr., skal de betale 356 Kr., altsaa 110 Kr. mere. Og hvis man gaar helt ned til, at de hver kun har 1 000 Kr. i Indtægt, kommer de til at betale 73 Kr. 80 Øre mere i Skat, hvis de er gift, end hvis de levede hver for sig. Jeg henstiller derfor til den højtærede Minister at overveje, om man ikke nu, da man behandler Skattelove, skulde tage dette Forhold op til Overvejelse.

Der er ogsaa en anden Uretfærdighed, jeg ganske kort vil nævne i denne Forbindelse. En Mand, som har en eller anden offentlig Stilling, der tvinger ham til at være borte fra sit Erhverv, saaledes at han maa holde en Stedfortræder, kan fradrage denne Hjælpers Løn i sin Skatteopgivelse — det er Driftsudgifter. Hvis en Kvinde er optaget enten af offentlige Anliggender eller paa anden Maade i et Erhverv, hvilket nøder hende til at være borte fra Hjemmet, saadan at hun maa have en Stedfortræder, skulde man mene, at hun havde den samme Adgang til at kunne fradrage